

[Karl Olsen.]

bøjjet sig og er gaæet med, fordi der er Bestemmelsen om, at det overlades til Kommunerne at afgøre Sagen, men der er jo ikke Tvivl om, at mange Kommuner vil benytte sig af denne Mulighed for at udskyde Skolegangens Begyndelse, indtil Eleven er næsten 7 Aar. Vi vil imidlertid i Udvalget drøfte disse Spørgsmaal, og jeg kan altsaa se med Velvilje paa dem og kan medvirke til Gennemførelsen af Ændringen.

Det andet Lovforslag er jo af midlertidig Karakter. Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Hauberg i de Betæneligheder, han anførte, og vi vil meget gerne i Udvalget have Samraad med den højtærede Minister for at faa Oplysninger om, efter hvilke Retningslinier Ministeriet har tænkt sig at udarbejde Undervisningsplaner for denne særlige Lærereksamen.

Noget, vi ogsaa lægger Vægt paa, er at faa oplyst, om det er enhver Student, der kan indstille sig, hvis han i øvrigt har Karakteren, eller om man ikke vil fastsætte en vis Alder. Det maa efter vor Opfattelse ikke være saaledes, at Folk, der for en længere Aarrække siden har taget Studentereksamen, nu pludselig kan benytte denne Mulighed for en kortvarig Uddannelse og derigennem smutte ind i Skolen.

Som sagt, mit Parti har forskellige Betæneligheder over for begge Lovforslag, men vi erkender — som jeg sagde til Indledning —, at vi er under Nødvendighedens Lov, og vi vil handle derefter.

Inger Merete Nordentoft: Det er jo en betydelig Lærermangel, der allerede raader i den danske Folkeskole, og de Tal, som er fremført om den Lærermangel, der vil gøre sig gældende i de kommende Aar, er meget afskrækkende. Man maa forudse, at man vil blive nødt til at tage ukvalificerede Lærerkrafter ind i Skolen, og man maa forudse, at man vil lade Klassekvotienterne stige, noget, som alle er enige om er absolut forkasteligt. Hvad der kan gøres for at undgaa disse Ting, maa man gøre.

Det foreliggende Lovforslag tager Sigte paa at afbøde Lærermangelen. I Lovforslaget om Ændring af Lov om Folkeskolen er der et Forslag om, at Timetallet i Førsteklasserne skal nedsættes, saaledes at Førsteklasserne kun faar 3 Timer om Dagen. Rent pædagogisk er det et Forslag, man ikke kan gaa imod. Det er et Spørgsmaal, om Børn ikke vil faa mere ud af 3 Timers daglig Undervisning end af 4 Timers Undervisning. Men en Betingelse herfor er, at man ikke tager den Times daglige Undervisning fra de

Fag, som man nu efterhaanden har faaet lagt ind i Arbejdet i Førsteklasserne, at man ikke berøver Førsteklasserne Haandarbejde, Gymnastik og Sang, men at man i Stedet for tager Timerne fra det store Antal Timer, der paa dette Klassetrin er givet til Fagene Dansk og Regning. Jeg erkender, at disse Fag er Skolens Hovedfag, og at Børnene skal have en grundig og forsvarlig Undervisning i disse Fag, men man har ingen Sikkerhed for, at Børnene har mere Udbytte af 11 Timers Undervisning end f. Eks. af 8 eller 9 Timers Undervisning. Jeg kan anføre, at i Storkøbenhavn har Drengene i København, saa vidt jeg husker, 11 Timers Undervisning i Dansk, medens de paa Frederiksberg mig bekendt kun har 7 Timers Undervisning, og jeg har endnu aldrig erfaret, at man paa Frederiksberg skulde læse daarligere indenad, end man gør i København. Jeg vil derfor gerne bede den højtærede Undervisningsminister have sin Opmærksomhed henledt paa dette Forhold og eventuelt gennem et Cirkulære sørge for, at man ikke beskærer Fag som Gymnastik og Haandarbejde, der har saa stor Betydning ogsaa for de smaa Børn.

Angaaende Forslaget om, at Forskolélærerinderne skulde have Lov til at undervise i købstadordnet Skolevæsen, maa jeg sige, at jeg finder, det er et meget uheldigt Forslag, og jeg finder det uheldigt, at man i Bemærkningerne Gang paa Gang fremhæver, at man gennem denne Bestemmelse kunde faa flere unge Kvinder til at gaa ind paa Forskoleseminarierne. Det er ingen Hemmelighed for skoleinteresserede, at der inden for Lærerkredse gennem mange, mange Aar har været et stærkt Ænske om at komme af med denne Uddannelse, og nu vil man altsaa fra Ministeriets Side gøre noget for at forøge Antallet af de Mennesker, der gaar ind til den.

Det er en udbredt Opfattelse, at det skulde være nemmere at undervise smaa Børn, og at de Mennesker, der paatager sig dette Arbejde, derfor skulde kunne nøjes med kortere Uddannelse og daarligere Løn, men denne Opfattelse bliver ikke rigtigere af, at den er saa udbredt, som den er. Det er efter min Mening en forkert Opfattelse. Det er et meget krævende Arbejde at undervise de mindste Børn. Det er et Arbejde, som kræver stor pædagogisk Dygtighed og stor psykologisk Forstaaelse. Disse Egenskaber er det heldigt at have som medfødt Gave, men en stor Del pædagogisk Dygtighed og psykologisk Forstaaelse kan erhverves gennem Flid paa Seminariet og i det hele taget gennem Læsning og Uddannelse, og derfor finder jeg det uheldigt, at man fra Undervisningsministeriets Side vil gaa ind for, at man